

نوبوآکی کندو

زندگی نامه

پروفسور نوبوآکی کندو دهم فوریه ۱۹۶۶ در توکیو متولد شد. وی استاد برجسته مؤسسه تحقیقات زبان‌ها و فرهنگ‌های آسیا و آفریقای دانشگاه مطالعات خارجی توکیو، ایران‌شناس و پژوهشگر نسخه خطی است. کندو در سال‌های ۱۹۸۴ تا ۱۹۸۹ در دانشکده ادبیات دانشگاه توکیو مقطع کارشناسی را گذراند، در سال ۱۹۹۱ از مدرسه عالی / دانشکده تحصیلات تکمیلی علوم انسانی دانشگاه توکیو مدرک کارشناسی ارشد خود را اخذ کرد و در سال ۱۹۹۴ از همان دانشکده به دریافت درجه دکتری نائل شد. کندو در سال ۱۹۹۷ دومین مدرک دکتری خود را از دانشکده تحصیلات تکمیلی علوم انسانی و اجتماعی دانشگاه توکیو با دفاع از رساله «قدرت‌های محلی در ایران از قرن هفدهم تا نوزدهم» دریافت کرد. در حال حاضر وی استاد تمام و عضو هیئت علمی دانشگاه است و در سال ۲۰۱۸ به منظور انجام پژوهش در زمینه تاریخ ایران به تهران آمد. پروفسور کندو همچنین زبان فارسی را در مرکز بین‌المللی مطالعات فارسی (مؤسسه دائره‌المعارف دهخدا) آموخته است.

علاقه پژوهشی دکتر نوبوآکی کندو متمرکز بر «تاریخ صفوی و قاجار»، «تاریخ تهران»، «شیعه و علما» و «ارتباطات فرهنگی در بین جوامع پارسی» است. از او آثار و تحقیقات متعددی به چاپ رسیده است که مهمترین آنها گزیده‌ای از اسناد فارسی است که در سال ۲۰۰۳ به چاپ رسید. از دیگر آثار منتشره شده ایشان می‌توان از «دستورالملوک: متن کامل براساس نسخه خطی حیدرآباد»، «جامعه و احکام اسلامی در ایران: تاریخ اجتماعی تهران عصر قاجار»، «مهاجرت و همزیستی چند قومی در تهران عصر قاجار» و «نقشه برداری از ایران عهد صفوی» نام برد.